

γάρον, Μή με σκοτίζης καὶ Ζεφύρος Μεσαίωνα — ή Κατσαρίδα μὲ τὴν Ἐλπινίχην Ἀραγγώντον, Ἀστέρα τὸν Βέργα, Μικρὸν διάβολον, Ἀηδόνα τῆς Τερψιθέας καὶ Γειάρνην Ἀγιάρνην — ὁ Ἀσκληπιάδης μὲ τὸν Γονιλέυμον Τέλλον, Ἀστέρα τὸν Βέργα, Ἀστέρα τὸν Πότερον καὶ Ζεφύρος Μεσαίωνα — ὁ Αηδόνης Παρόδης μὲ τὴν Ἀηδόνα τῆς Τερψιθέας, Λάμπρον Παπαγεωργίου καὶ Βασιλέα τῷ Όρεων. — τὸ Μαυμοῦθ μὲ τὸν Ἀηδόνης Ἀλόνης, Ἐαρ. τῆς Ἐλλάδος, Κουρασμένον Ὁδοπόρον, Ἐρυθρόν Ἀστέρα καὶ Σπουδαῖον Ἀηθρωτόν — ὁ Ἀθήναιος Στέρφαρος μὲ τὴν Φεγγρόθελην Ἀγρούλαν — ὁ Ταρταρίος τῆς Ταρασκόντης μὲ τὸν Ἀστέρα τὸν Βέργα, Κύδρον, Ἀγγυροδολιώτατον, Τρεχαγρεύστοντον καὶ Δέγκαλαν Ἀθηνᾶν — ὁ Αγριος Μάργης μὲ τὴν Κρητικὴν Σημαίαν, Σομιακὴν Σημαίαν καὶ Γαλλικὴν Σημαίαν — ὁ Ροδοτεργαμένην ἀντί μὲ τὴν Λιαχὴν Μαργαρίταν, Ἀριστέαν τὸν Λιον, Λιαχὸν Ὀρίζοντα, Λιαχοποιόλαν καὶ Ἑρα τὴς Λιαχάκη — ἡ Γρυπάρα μὲ τὴν Ναυτοπόλεμην καὶ αὐτὸς Ἀγρούλαν καὶ τὸν Μέλλοντα ἀρχιτέκτονα Παράρητον μὲ τὸν Μέλλοντα καὶ Ἀρ μα τὸν Πλίον — ὁ Μέλλοντα Ἀρχιτέκτονα μὲ τὴν Ἀλεξάνδραν Σημοπόλεων καὶ Βαρκούλαν τὸν Φαλήρουν — ἡ Ἀργυρᾶ Συρίκηρα μὲ τὸν Ἐθνικὸν Υμετόν, Α. Ι. Κουνουλήρα, Πηγελαπήν κλεμέστοντον καὶ Ναυτοπόλεων τῆς Ἀρδρουν — ἡ Σημαία τῆς Ελευθερίας μὲ τὸν Βασιλέα τῷ Ἀθέων — Φερωτὴ Βαρκούλα μὲ τὸν Πάραλον Πέτραν.

· Απὸ ἔνα γλυκὸ φίλακι: στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Χρυσορρόαι Πακταλὸν (πολὺ μου ἔρεσεν ἡ Ιστορία τοῦ Ἀδριανοῦ) Μύριλον τὸν Μαργαριτόφρον (ἐλύθη ἐν καλῇ καταστάσει) Ορίωνα, Μαγιάλον ἢ Οἰκογορίδην. Ἀπόροντο τὸν Νέστορος, Ἀράκαδα (εἴπει λοιπὸν εὐχαριστημένη;) Ἀράκαδα ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς θειλλῶδους νυκτὸς) μ' ἔκαμες κ' ἔργομενα κ' ἔνο μ' ἔκενα τὰ ἀτελεῖα τὰ Μπρερρρρρρ! . . .) Ἐθνικὸν Υμετόν (θε εἴπω πρὸς τὴν Δεσποινίδην Ἀλεξάνδραν Παπαδοπόλου πόσον σοῦ ἔρεσε τὸ δηγμάτης σ' εὐχαριστεῖ πολὺ ὁ κ. Εενόπουλος διὰ δοράς γράφεις καὶ πάλιν περὶ αὐτοῦ) Βίγλαρ (ἔλαβε τὸ Βραβεῖον;) Ζεφύρος Μεσαίωνα (τὸ τετράδιον ἔκενο τὸ ζεστελα εἰς τὴν Ζακπίδα, ώστε στεῖλε ἄλλο διὰ τὴν Λιωρίδα τὴν Χάλκην περιένε τὴν φωτογραφίαν σου.) Μαρτούλονδον, Ναντόπατεδον (ὁ δόπος μενεὶ μὲ ἀνοικότα στόμα, κάθε ποῦ διαβίζει Ρογήρον). Μαργεμένον δάσος (μὰ διατίς γράφεις ὅλα εἰς τὸ ίδιον χαρτί; πάσσες φορὲς διὰ το εἶπω;) Πάρτα τετράποδος (ἄν είνε κατάλληλον, βεβαίως διὰ τὸ δυσοισεύσων: ζωγραφικὴ ἐλήφθη) Φλεύσθον τὸν Εὔβειτον (εἴδε τὰς περιπετείας τὸν ταξιδίου σου) Λειμωνιάτικην Διακάδαν (πολὺ καλὰ γράφεις μόνον δ' Ἀνανίας διεμαρτυρήθη διότε οὐδέποτε μεταχειρίζεται βούρδουλαν (!) ἔχει ὅλους τρόπους αὐτὸς διὰ νὰ ἐπιβαλῃ τὴν τάξιν εἰς τὰς μικρὰς ἀδελφάς του) Ηὗρον Πηλίον, Μεγρόν Κατεργάρον (τὰ μου φιλήσης τὸν μακρούλην Τάσωνα' αὐτὸς μάτια μου, θε γίνη πρώτης τάξεως συνδρομητή;) Δευκούθεαν Κλωσσόδον (ζετείλα) Κιθαρώδον Ἀρίονα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐκφράσεις τῆς τάσης ἀγάπης;) Ηειώκην Σίρος (ζετείλα) Ροβιρόδρα Κρούστον (λαβά) Θεραπανίδα τερ Μοναδί (ἔχει καλά τὸ πόνειν δυνατὸν νὰ τανεύειν μόνα μεταχειρίζεται τὸ παλατίον σου φευδώνυμον, ἀρ' οὐ μὲ αὐτὸς σὲ ηξεύρυν;) καὶ ἀν̄ ἔμαθεν διὰ τὸ ίδιον, μήπως ἔξεύρυνον διὰ σὺ εἰςσαι δη πρώτην . . .;) Ἀτεχῆ (σὲ συλλυπούμων ἔγκαρδος διὰ τὸν θάνατον τῆς ἐξαδέλφης σου) Μελαγχολικὴν Ναυτοπόλεμην (σοι ἀπήνησα μὲ τὸν μάστιγον, διότε είχες λησμονήση νὰ σημειώσῃς τὸ φευδώ-

νυμένον σου) Ναυτραδὸν Λόντζαν (καλοὶ ἀλλὰ γρίφοις μὲ εἰκόνας δὲν ὅμοιασιν) Ανθριόδης (πῶς σου ἔχεις ἡ Ηλέκτρα; καλὴν επινοίαν εἰς τὰ Συνήσια) Ἀνθός τῆς Αλόνης, Πρωτόπειρον Μέλισσαν, Κανκασαλ, Ἀρχιγαναρχον Θεμιστοκλέα (εὐχαριστῶ πολὺ δὲ τὴν κυμψιτάπτην κάρταν) Ἡ Ληνικόδηλοθημόν (ωραία η ἔκθεσί σου) Ἡλεκτρίκων Φῶς (ναὶ οἱ Χρυσόδρυοι θὰ διαρκέσουν τὸ έπος;) Βράχορ τῆς Νεραμπάτοβας (σὲ συγχαίρω διὰ τοὺς λαυπρούς βαθιούς σου) Ὁρμορ τοῦ Φαλίρου, Ταῦγέτηρ, Ήμεροφ Περιστέρα (τετελά) Πολυζένηρ Κλωσσόδον, κατ. Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαχα μετὰ τὴν 24 Απριλίου, θάκανήσω εἰς τὸ προσεγγί-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 14 Ιουνίου.

Ο γάρητη τῶν λύσεων, εἰς τοὺς ὅποιους δίνονται τὰς λύσεις των οἰ διαγνωσμένων, πολεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φωτιστικούς, δὲν τεταπεινότερος δὲν φύλλο καὶ ειπεῖν φρέσκος.

Νέος διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκριμένητα, ἀπὸ τοῦ φυλλαδίου τούτου δέρχονται νέος Διαγωνισμὸς Δύσεων Πνευματικῶν Ασκήσεων.

247. Δεξιγρίδος. Τὸ δόλον μου συνίσταται ἐξ ὄνομάτων δύο. καὶ μὲ τὸ πρῶτον κάρπον Οὐθωμανὸν δεικνύω, μὲ τὸ δεύτερον κάρπον Στήνην. Εστάλη ὑπὸ τῆς Φεγγόδελης ἀδύολας.

248. Συλλαβοδύγιφος. Διὰ δύο ἀντωνυμιῶν, τὸ πρόσωπον δύοιων, Αρχαία πόλις κτίστεται καὶ μετὰ Βασιλείων. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοπάδεως.

249. Στειριχειόγριφος. "Οὐκος ἔχω, μὲ εὐρίσκεις Στὸ σχολεῖον σου ζητῶν· "Ἄν μου ἀλλάξῃς ἔνα γράμμα, Βλέπε τὸ σκελετόν. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοπάδεως.

250. Αναγραμματιδύμος. "Οπως είμαι ἀν μάρτσης, Συνοδεύω κ' ἔνθυμιλω δυστυχίων. "Ἄν με ἀναγραμματίσῃς, Οἱ ωραίαι θὰ μ' εύρηται στὴν Εκκλησίαν.

251. Αντιγράμμη. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πάτητος [Ε]

252. Τρέγωνον. Ποιὸν νησὶ δὲν περιβρέχουν τῆς θαλάσσης τὰ νερά, Κι' δύμις γιὰ νησὶ τὸ ξεύρεις καὶ τὸ γράφεις καθάρα;

253. Ακανόνιστον. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τυπωτού [Ε]

254. Κεκρυμμένα δύναματα Θεῶν Εντὸς τῆς τῆς κατωτέρω φύσεων εὑρίσκονται ἔνθειοι: οἱ οὐδέποτε ἀρδούρος ἔρισε κατά τίνος, παρὰ μιαν· ω; λέγει, φοράν, κατὰ τὴν ὅποιαν τῆς τάσης ἀγάπης;) Ηειώκην Σίρος (ζετείλα) Ροβιρόδρα Κρούστον (λαβά) Θεραπανίδα τερ Μοναδί (ἔχει καλά τὸ πόνειν δυνατὸν νὰ τανεύειν μόνα μεταχειρίζεται τὸ παλατίον σου φευδώνυμον, ἀρ' οὐ μὲ αὐτὸς σὲ ηξεύρυν;) καὶ ἀν̄ ἔμαθεν διὰ τὸ ίδιον, μήπως ἔξεύρυνον διὰ σὺ εἰςσαι δη πρώτην . . .;) Ἀτεχῆ (σὲ συλλυπούμων ἔγκαρδος διὰ τὸν θάνατον τῆς ἐξαδέλφης σου) Μελαγχολικὴν Ναυτοπόλεμην (σοι ἀπήνησα μὲ τὸν μάστιγον, διότε είχες λησμονήση νὰ σημειώσῃς τὸ φευδώ-

260. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Ποταμὸς διάσημος.
2 3 6 1 8 = Πηγὴν.
3 7 6 2 8 = Ποταμὸς τῆς Εύρωπης.
4 1 6 7 = Θαλάσσιον φανόμενον.
5 4 7 8 = Τόπος σκοτινός.
6 5 3 4 2 8 = Φυτὸς ἀρματικόν.
7 8 1 2 6 7 = Ὁχεανίς.
8 1 4 7 3 2 8 = Ορυκτόν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδινούσιος Κρούστου

261. Απροσδόκητον. Πιατὶ τὰ κορίτσια ἔχουν μακρὺ μαλλί;
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ζεφύρου Μεσσίας.

262. Μεδοστιχίς. Τὰ μεσαῖς γράμματα πέντε πτηνῶν ἀποτελοῦνται πάντα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τυπωτού Τυπωτού

263. Φωνηπεντόλιπον. ★★θ-μ-δ-κ-θ μν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τυπωτού Πολίου

264. Ελλιποδύμφων. Οοιο-ε-ει-α-υωρ-εε-εε οιει.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Λιεθήκατος

265. Γρίφος.

Η Η Η Ε Υ Θ Υ Ν

Εγγύη Εγγύη Εγγύη

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αστίρου τοῦ Βέργα

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πνευμάτων ἀπόκτην τῆς 13 καὶ 20 Φεβρουαρίου 1899

79. Αέτος (α, αιδ., σ).—80. Δαρμία (λα, μι, α).—81. Λέξις. Εἰκ.—82. Μόσχος, Μόσχα.—83. Ταρσός, Αστρος.

84. ΑΗΔΟΣ.—83. Γινομένης τῆς ἀνταλλα-

ΣΙΦΝΟΣ λαρῆς δὲ τοῦ Σ, τὸ κλιμα-

λεύκας διαφέρεται δὲ ἔντι:

ΚΥΠΡΟΣ Σ Α Κ Ι Μ Ο Δ Ο Σ Ι Λ Ι Α Σ Σ Α Δ Α Μ Ι Σ Κ Π Κ Α Σ Ο Ι Σ Α Ι Γ Ι Ν Α Δ Ε Σ Β Ο Ε Ο Υ Σ Ι Α Σ

86-88. 1. Ἡ Ιστορία είνε μέγας ὅδηγος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν.—2. Κράτεις θυμοῦ παῖ. —3. Ο χρόνος είνε χῆρα. —89-90. 1. Ἀργός, Ἀρνός, αἴσος, οῖνος, ὄνος, δόλος, πόλος, Πύλος.—2. Όρος, δασός, θάσος, μύσχος, μύσχος. —3. Φθόρος, φόνος, μόνος, μένος, μέσος, μέσος.—92. Ο Ἀναζαγόρας (ἀναξ ἀγορᾶς). —93. Δός μοι πᾶν στῶ, καὶ τὰν γάν κινήσω. —94. Ερ Τροίας ἢ οἱ Αἰ

— Πολὺ καλά. Μὰ που θὰ δώσωμεν αὐτὴν τὴν σκεπαρνιάν;

— 'Απλούστατα, 'έτο δύόγειο τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ ἐδῶ, ἀφ' οὐ εἶναι ἔνας καὶ ὁ αὐτὸς τοῦχος μὲ τῇ φυλακή.

— "Εχω μίαν φρικτὴν προσάσθησιν, ἐμουρμούσιεν δὲ ἀπαίσιος Ρενώ. Φοδούμαι πολὺ δὲτι ἡ καταστροφὴ θὰ εἴναι ἄμεσος!"

— Είμαι συμφωνότατος. 'Αλλὰ δὲν νάφησωμεν κατὰ μέρος μιὰ στιγμὴ τὴν θλιβεράν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀς ἐπανέλθω μεν εἰς τὴν ἵπποτην καὶ τὸν Παλουάζον. Δὲν νομίζετε πόδες θὰ ἡτο καλὸν νά τους φιλοξενήσωμεν ἐδῶ; Τόπον ἔχομεν ἀρκετόν, καὶ ὑπόθετω πόδες δὲν θὰ σας δυσκρεστήσῃ καθόλου νὰ ἔχετε τὴν καλὴ τους συντροφιά. Καλλίτερα νά τους ἔχωμες 'έτο χέρι, γιὰ ωραν ἀνάγκης. Τί λέτε;

— Βλέπω ἀκόμη μιὰ φορά, πῶς σκεπτόμεθα πάντα τὰ ἴδια πράγματα.

— Εἶναι περίεργον φαινόμενον, ἀλήθεια!

Μετὰ μικρὰν διακοπῆν, κατὰ τὴν δηποτανέαν καὶ οἱ δύο τὸ βάθος καὶ τὴν ὀδριότητα τῆς παρατηρήσεως αὐτῆς, δὲ 'Αγγλος ἐπήρε τὸ καπέλο του καὶ τὸ μπαστοῦν του.

— Πάμε νά τους προσκαλέσωμεν ἀμέσως.

Οἱ δύο πανούργοι ἔξηλθον καὶ διηγούνθησαν πρὸς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ὑπέθεταν δὲτι θὰ συναντήσουν τους δύο εὐγενεῖς.

Ἐκεῖ τοὺς εἶπαν, δὲτι οἱ δύο κύριοι εἶχαν ἐξελθη ἐις περίπατον καὶ δὲτι θὰ τους εμρισκαν ἀφεύκτιας πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιμένος, δημού εἶχον διευθυνθῆ.

Τῷ δόντι, μετ' ὀλίγας στιγμάς δὲ Μπρόσουν καὶ δὲ Ρενώ εὑρέθησαν ἐνώπιον τῶν θυμάτων των, τὰ δόπια ἔχαιρέτισαν ὑποκλινέστατα.

Ο Μπρόσουν ὑποκλιθεὶς πρῶτος,

— "Εχω τὴν τιμήν, εἶπε, νάπευθυνωμαι πρὸς τὸν ἵπποτην Σαίν Ροκαντέν;

— "Ολος καὶ ὀλος, ἀπεκρίθη ὁ ἵπποτης, χαιρετῶν.

— Καὶ πρὸς τὸν κ. Παλουάζον; ήρωτησε τώρα δὲ Ρενώ.

— 'Ακριδῶς, ἀπεκρίθη δὲ Παλουάζος εὐγενέστατα:

— Δόξαν νὰ ἔχῃ δὲ Θεός, ἐπανέλαβεν δὲ 'Αγγλος. Δὲν ξεύρετε πόσον χαιρόμεθα ποὺ τας βλέπομεν. Εἴμεθα πολὺ τυχεροὶ νὰ σᾶς συναντήσωμεν. 'Εκτὸς τοῦ ἐνδόξου ὀνόματος, τὸ δόπιον φέρεται, καὶ τῆς μεγάλης σας φήμης, ἔχετε δι' ἡμᾶς ἀκόμη μίαν σπουδαιοτάτην ἰδιότητα, δὲτι εἰσθε Γάλλοι. Τόσον σπανίως ἔχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ βλέπωμεν συμπατριώτας μας εἰς τὸν τόπον αὐτόν, δηστε ἡ χαρά μας εἶναι ἀπερίγραπτος. Δὲν θὰ μᾶς ἀρνήστητε βέβαια τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς φιλοξενήσωμεν.

— Εἰσθε Γάλλοι; ἀνέκραξεν δὲ Σαίν Ροκαντέν ἔκπληκτος.

— "Α! μοῦ καύνετε τὴν ἔρωτησιν αὐτὴν ἐπειδὴ δὲ προφορά μου εἶναι ὀλίγον δεινή... Μην ἀπορήτης θύμως γι' αὐτό. 'Εχω ἀνατραφῆ, ξεύρετε 'έτο Λονδίνον. 'Επιτρέψατε μου τώρα νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν κύριον Βερτίσσων..."

Καὶ ἔδειξε τὸν Ρενώ.

— "Εμπορον ἀποικιακῶν.

— Οι δύο εὐγενεῖς ὑπεκλίθησαν.

— 'Εγω διονύμουμι βαρύνως Σκινούργος. Τώρα ἐὰν εἰμποροῦμεν νὰ σᾶς φανόμεν χρήσιμοι εἰς τίποτε, εἰμεθα εἰς τὰς διαταγάς σας.

Ο ἵπποτης ἔξεχθη εἰς ἀτελειώτους εὐχαριστίας. Κατ' ἄρχοντας δὲν ἥθελε τάχα ναποδεχθῆ τὴν φιλοξενίαν, καὶ ἔλεγε «πόδες θὰ ἡτο μπελλάς καὶ ἀδιακρισία νά τους φορτωθοῦν». 'Επὶ τέλους πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τῶν νέων του φίλων, ἀπέδεχθη τὴν πρόσκλησιν καὶ τους ἡκούσθησε μετὰ τοῦ Παλουάζου.

Αρ' οὐ ἐτακτούσησεν τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δεινῶν των, δὲ Σαίν Κούργος καὶ δὲ Φευτο-Βερτίσσων τοὺς ἀρισταντανεύσαν νὰ ἡσυχάσουν καὶ κατέβησαν ὅμοιοι τὸν ὑπόγειον.

— Μίστερ Ρενώ, εἶπεν δὲ Μπρόσουν, ἐφέρατε μαζί σας καμμίαν δίκελλαν;

— Νὰ μία!

— Λοιπόν, τὴν δουλειά μας.

Καὶ δὲ 'Αγγλος ἀρπάσας τὸ ἔργαλετόν, ἀνέβη ἐπάνω εἰς ἐν τοῖχον βαρέλι καὶ ἔλεγε νὰ κτυπᾷ ὅλονέν.

Ἐπέχει τοὺς εἶπαν, δὲτι οἱ δύο κύριοι εἶχαν ἐξελθη εἰς περίπατον καὶ δὲτι θὰ τους εμρισκαν ἀφεύκτιας πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιμένος, δημού εἶχον διευθυνθῆ.

Μετ' ὀλίγον δὲ δίκελλα δὲν εὔρισκε πλέον καμμίαν ἀντίστασιν, καὶ μία φαδρὰ φωνὴ ἡκούσθη ἀπὸ τὸ βάθος τῆς δηποτανῆς:

— Αί! ἀπὸ τὴν σκολέδα! Ρίχτε μας τὴν κουλούρα νὰ πιασθοῦμε!

— 'Ισα-ΐσα, εἶπε μὲ εἰρωνικὸν μετρίαμα δὲ Μπρόσουν, αὐτὸ πασχίζουμεν.

Καὶ μ' ἔνα φοβερὸν κτύπημα ἔσπασε τὸν ὑδραγωγεῖον, τραπεῖς ἀμέσως εἰς φυγὴν μὲ τὸν σύντροφόν του.

Ο Ρογῆρος καὶ οἱ δύο συντροφοὶ του, διατηροῦσαν τὰ κτυπήματα ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὑπέθεσαν δὲτι ιδεῖσι των ἄνθρωπων εἶχαν ἐλθη νά τους σώσουν, ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, δὲτι δὲ συγκίνησις καὶ ἡ ἀγωνία των ἡτο ἀπερίγραπτος.

Οταν παρετήρησαν εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ τοίχου τὸ σκόρον τῆς σιδηροῦ ἔργαλείου, ἐπῆγαν νὰ τρελλαθοῦν ἀπὸ τὴν γαράν των καὶ δὲν εἶχαν τοῦ ἄλλου.

Αλλ' αἴρησεν δὲ δίκελλα ἔθραυσε τὸ υδραγωγεῖον, τὸ βάθος ἐπληγμούρησε τὸ στενόν κελλίον, καὶ τὰ κτυπήματα ἔπαυσαν.

— Εννόησαν τότε δὲτι ησαν χαμένοις πλέον.

— Χίλια ἐκατομμύρια κανονιές! ἐδρούγηθη δὲ Παπαρίγχος, διγκάνων τὰ χέρια του ἀπὸ τὴν λύσσαν. Σὲ πέντε λεπτά είμαστε δλοι μας σπάροι. Μὲ τὴν διαφορὰ πόδες αὐτοὶ ζούνε μέσα 'έτο νερό, δημοτικός εἶναι τὸν Θεόν τους νάγαποῦνε.

Καὶ μαζὶ μ' Αύτὸν πολὺ ν' ἀγαποῦνε νύχτα μέρα τὴν μαρμά τους τὴν καλή, τὸν καλό τους τὸν πατέρα.

Κ' ἐπειτα κάθε θυητό, κάθε πλάσμα ὅμοιό τους, νά το ἀγαποῦν κι' αὐτὸ σῶν τὸν ιδιοντατόν.

— Μπράσο, εἶπεν δὲ εὐγλωττος Λαδουρέκος.

Καὶ κανένα κτή ζωὴ

— Πολὺ καλά, πολὺ καλά! Εμπρός λοιόν! Χίλια ἐκατομμύρια διεκατομμύρια κανονιές!

— Ηρχισαν δλοι νὰ κτυποῦν τὸν τοῖχον μὲ λύσσαν. Τὸ βάθορ ἐπληγμούρησεν, ἀνέβαινεν δλονέν.

— Ολίγα λεπτὰ ἐπέρασαν ἐν μέσῳ φρικτῆς ἀγωνίας. Τὸ βάθορ ἀνέβαινεν.

Εἶχε φύση τώρα ἔως τὸν λαϊκὸν τῶν τριῶν συντρόφων, οἱ δποῖοι εἰργάζοντο πλέον κολυμβῶντες.

+ g. m. BIZY-NOΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΕΗ

Εἰς τὸν κόσμον τὰ παιδιά πρωτ' ἀπ' ὅλα χρεωστοῦνε μὲ τὸ νοῦ, μὲ τὴν καρδιὰ τὸν Θεόν τους νάγαποῦνε.

Καὶ μαζὶ μ' Αύτὸν πολὺ ν' ἀγαποῦνε νύχτα μέρα τὴν μαρμά τους τὴν καλή, τὸν καλό τους τὸν πατέρα.

Κ' ἐπειτα κάθε θυητό, κάθε πλάσμα ὅμοιό τους, νά το ἀγαποῦν κι' αὐτὸ σῶν τὸν ιδιοντατόν.

— Μπράσο, εἶπεν δὲ εὐγλωττος Λαδουρέκος.

Καὶ κανένα κτή ζωὴ

— Πολὺ καλά, πολὺ καλά! Εμπρός λοιόν! Χίλια ἐκατομμύρια διεκατομμύρια κανονιές!

— Ηρχισαν δλοι νὰ κτυποῦν τὸν τοῖχον μὲ λύσσαν. Τὸ βάθορ ἐπληγμούρησεν, ἀνέβαινεν δλονέν.

— Ολίγα λεπτὰ ἐπέρασαν ἐν μέσῳ φρικτῆς ἀγωνίας. Τὸ βάθορ ἀνέβαινεν.

Εἶχε φύση τώρα ἔως τὸν λαϊκὸν τῶν τριῶν συντρόφων, οἱ δποῖοι εἰργάζοντο πλέον κολυμβῶντες.

— Εχαθήκαμε! ἐφώναξεν δὲ Λαδουρέκος.

— Άλλα τὸ οἰκοδόμημα ἐκλονεῖτο τώρα δλοκληρον, ἐτρικλισεν δὲ τὸν διερράγην δλόκληρον καὶ διερράγην δλόκληρησε, παρασύροντας δλοκληρον δλόκληρον, φοβερὸν καὶ ἀκατάσχετον.

— Έχαθήκαμε! ἐφώναξεν δὲ Λαδουρέκος.

— Άλλα τὸ οἰκοδόμημα ἐκλονεῖτο τώρα δλοκληρον, ἐτρικλισεν δὲ τὸν διερράγην δλόκληρον καὶ διερράγην δλόκληρησε, παρασύροντας δλοκληρον δλόκληρον, φοβερὸν καὶ διερράγην δλόκληρησε.

— Καὶ διέρχονται δμάξαι, ποδήλατα, τράμ, διασταυρόμενα καθ' δλας τὰς διευθύνσεις. Καὶ διέρχεται συρίζων δλόκληρησεν δὲ τὸν διερράγην δλόκληρον,

έπειτα την πρώτην της ώραφραίν· έπειτα κατά σειράν έτυχε τοῦ χαλκοῦ, τοῦ ἀργυροῦ καὶ τοῦ χρουσοῦ μεταλλίου τῆς Ἀκοδημίας. Πρὸ τεσσάρων ἔτῶν ἔλαβε μέρος εἰς ἓνα Διεθνῆ Διαγωνισμόν, συναγωνισθεῖσα μὲ νεαρούς μουσικοὺς πάσης ἐθνικότητος. Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον τρία βραβεῖα ἐπρόκειτο νάπονεμηθοῦν: χρυσοῦν, ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν. Καὶ ἡ μικρὰ Ἀλέκη Λίβρανη ἔκριθη ἀξία τοῦ πρώτου, τὸ δοτοῦν μάλιστα εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ λάβῃ απὸ τὰς χειρας τῆς διασήμου ἄνιδου Ἀδελίνας Πάτητη.

«Ἀλλὰ πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἥρχισε νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ αἱρῇ θριάμβους. Μόλις ὅκτατης ἔπαιξεν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἐν συνοδείᾳ ὄρχηστρας. Κατόπι μετεῖη εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἔδωσε συναυλίες, καθὼς καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Ἀγγλίας, Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας. Ταῦτα πρὸ τῆς μεγάλης ἐννεαμήνου περιοδείας.

«Ἐλπίζετε νὰ ταξιδεύετε γρήγορα καὶ πάλιν; ήρώτησεν ὁ δημοσιογράφος.

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

Τώρα ἔλαβε τὸ λόγον ἡ Βέρθα Λίβρανη:

— Ναί, εἶπε· κρατῶ λεπτομερεῖς σημειώσεις ἀπὸ τριῶν ἔτῶν· κρατῶ δηλαδὴ Ἡμερολόγιον καὶ διὰ τὰς δύο μας, καὶ γράφω εἰς αὐτὸν τακτικὰ κάθε βράδυ θὰ ταυτίζω τῆς ἡμέρας.

— Βεβαία θὰ εἰχατε πάρη πολλὰ φορέματα μαζί σας εἰς τὸ ταξίδι, ἀφ' οὐ-ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανισθῆτε τόσας φορὰς πρὸ τοῦ κοινοῦ.

— Εγγονεῖται· ήμερις δύως εἰς τὰς συναυλίας μας φοροῦμεν πάντοτε λευκὰ φορέματα, ἀν καὶ πολὺ διαφορετικά κάθε φορον κατὰ τὸ υφασμάτα καὶ τὸ σχέδιον.

— Οπωσδήποτε, εἰς τὸ Κάτον ἔχειάσθημεν ιέα φορέματα, καὶ ἡτο πολὺ ἀστεῖον, διότι ὁ μπαριτᾶς μᾶς ἐπῆγεν εἰς τὰ μαγαζεῖα καὶ ἐπέμενε νὰ ἔκλεψῃ αὐτὸς ὁ ίδιος τὰ υφασμάτα. Καὶ ὅχι μόνον τὰ υφασμάτα ἔκλεψε, — ήσαν τριανταφύλλι καὶ οὐρανί, — ἀλλὰ καὶ τὸ σχέδιον ἀκόμη μὲ τὸ ὅποιον θὰ ἐρράποντο!

— Εξέρετε, τώρα εἶμαι δεκαεπτά ἔτῶν καὶ φορῶ μακρύν φορέματα, ὑπέλαθεν ἐμπιστευτικῶς ἡ Ἀλέκη. Μου φαί-

νεται μάλιστα διτεῖς γρήγορα θὰ σηκώσω καὶ τὰ μαλλιά μου.

— Μὴ βιάζετε δά· μου φαίνεται διτεῖς πολὺ μικρὰ ἀκόμη διὰ κότσον!

— Θέλετε δηλαδὴ νὰ πῆτε διτεῖς εἰμαι παιδί; «Ἄ, ἔγω δὲν θεωρῶ καθόλου τὸν ἔσαντον μου παιδί! ἀνέκραξεν ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης μὲ μεγάλην ἀξιοπρέπειαν. Νά, ἡ Βέρθα είναι δύο ἔτη μικρότερά μου, καὶ ἔθυμωσα πολὺ ὅταν κάποιος εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο τὴν ἔξελαβεν ὡς μεγαλητέραν μου.

— «Εχετε ιδιαιτέραν προτίμησην διὰ κανένα μουσικὸν συνθέτην; ήρώτησεν ὁ δημοσιογράφος.

— «Οχι, απήντησεν ἡ Ἀλέκη, νομίζω διτεῖς δεν ἔχω... . Είναι δύσκολον να

ταῦτα συνοδεῖ δρυχήστρας. Κατόπι μετεῖη εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἔδωσε συναυλίες,

καθὼς καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Ἀγγλίας, Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας. Ταῦτα πρὸ τῆς μεγάλης ἐννεαμήνου περιοδείας.

— «Ἐλπίζετε νὰ ταξιδεύετε γρήγορα καὶ πάλιν; ήρώτησεν ὁ δημοσιογράφος.

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέρουσσα, πιστεύω...»

— Πρὸς τὸ παρὸν ὅχι, ἀπήντησεν ἡ καλλιτέχνης. Εἶμαι βεβαία δύως διτεῖς θέντης καὶ πάλιν. Ἐλάβαμεν πολλὰς προσκλήσεις, προπάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, δπου, πιστεύω, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Τώρα... θύγατρος δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ ἔπειτα θ' ἀρχιών πάλιν τὴν ἐργασίαν μου εἰς τὸ Λονδίνον.

— Η ιστορία τῶν συναυλιῶν σας καὶ τῶν ταξιδίων σας θὰ εἴναι πολὺ

ἐνδιαφέ

θοῦν. Μερικοί έδοκιμασαν νὰ φύγουν. Ο σκύλοι όμως τοὺς ήρπασαν απὸ τὸν λαιμὸν ἔνα-ένα καὶ τοὺς ἔφεραν δόπισω ὡς πρέβατα. Τοὺς ἐδέσμευσαν τότε καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν γραμμήν, μὲ τὸν Ἀμπρούκον καὶ τὸν μίον του ἐπὶ κεφαλῆς, ἀφ' οὐ πρώτα τοὺς ἐφόρτωσαν μ' ἐλεφαντόδοντας. 'Ο Χαστάν μὲ τὸ μαστίγιον εἰς τὰς χεῖρας ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως.

Αἱ γυναικεῖς, τὰ παιδία καὶ οἱ γέροντες, βλέποντες τὸ φρικτὸν θέαμα, ἔγειμιζαν τὸν ἄρα μὲ τὰς οἰμωγάς καὶ τοὺς στεναγμούς των. 'Ο Ρουρούκος μανιώδης απὸ τὸν θυμόν του, πρὶν ἀναχωρήσουν, ἐπυρπόλησε τὰς πτωχικὰς των καλύβας.

Μετ' ὅλιγας στιγμὰς τὸ πένθιμον καραβάνιον ἀφῆκεν ὅπισω του τὸ πυρπολούμενον χωρίον. Οἱ λευκοὶ ἀπετέλουν τὴν ὑπισθόφυλακήν, αὐτηρῶδες ἐπιτηρούμενοι, ἀλλ' ἀδέσμευτοι, ἐν μέσῳ τῶν δημητῶν των, οἱ ἀποῖσι ἔρριπτον ἐπ' αὐτῶν βλέμματα μίσους ἀλλὰ καὶ ἀκούσιους σεδασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟΣ

Ο Γεράρδος, μετὰ τὴν πρώτην ἀγανάκτησιν, ἤρχισε νὰ συνέρχεται, καὶ μὲ τὴν συνήθη του αἰσιοδοξίαν νὰ διαβλέπῃ καὶ τὴν καλὴν ὅψιν τοῦ πράγματος.

«Οπωσδήποτε εὑρισκόμεθα ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Μοερῶν! εἴπεν εἰς τὴν Κοραλίαν.

— Ναι, ἀλλὰ ποὺ πηγαίνομεν; εἶπεν ἡ Κοραλία, προσταθοῦσα νὰ μειδίασῃ.

— Αὐτὸς θὰ τὸ ιδούμεν. Γιὰ τὴν ώρα πηγαίνομεν ἐμπρός. Αὐτὸς δὲν ἔκητοσαμε δλεόνα ἀπὸ τὸν ἄθλιον Ἀμπρούκον; 'Οπου καὶ ἄν πάμε, θὰ ἔχωμεν περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκεὶ ποὺ ἥμεθα.

— Ο Θεὸς νὰ δώσῃ, ἀδελφούλη μου, εἴπεν ἡ Κοραλία.

— Πηγαίνομεν πρὸς τὸ ἀνατολικὰ ἥμιλλον τὰ νοτιανατολικά, ἐπανέλαβεν ὁ Γεράρδος, ἀφ' οὐ ἔκυτταξε τὴν πυξίδα του. Δηλαδὴ πρὸς τὸν Νεῖλον. 'Ισως συναντήσωμεν καὶ τὰ μέρη αὐτὰ πολιτισμένους ἀνθρώπους.

— Καὶ νομίζεις, διτὶ οἱ δῆμοις μᾶς ὑποφασίσουν ποτὲ νὰ μας ἔκθέσουν μπροστὰ σὲ πολιτισμένους ἀνθρώπους; ἥρωτησεν ἡ Κοραλία.

— Καὶ τῷ δόντι, η θέα τοῦ θλιβεροῦ καραβάνιου δὲν ἔτοιμης.

— Αφ' οὐ ἔσταμπτησαν ὑπὸ σκιὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεγάλου καύσωνος, ἐπανήρχισαν ἐκ νέου τὸν δρόμον των.

— Ο ἥλιος ἦτο καυστικώτατος. Οἱ μαῦροι φορτωμένοι ἔσύροντο στενάζοντες, κλαίοντες τὸν τόπον των, τὰς οἰκογενείας των, τὴν ἐλευθερίαν των. 'Αλλὰ ποὺ νὰ σταματήσουμεν σύτε στιγμήν! Τὸ μαστίγιον ἐσύριζε παρὰ τὰ ωτα των, καὶ οἱ σκύλοι

ἀφρισμένοι ἤσαν ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν κατ' αὐτῶν. Οἱ ἄραβες δὲν ἐφρόντιζον καὶ πολὺ διὰ τὴν ζωὴν των. 'Ανθρωποι ὅλοι τίποτε εἰς τοὺς τόπους αὐτούς. 'Εὰν ἀπέθηγκον, ἡμίπορούσαν νὰ τους ἔβαλαν εἰς τὴν γραμμήν, μὲ τὸν Ἀμπρούκον καὶ τὸν μίον του ἐπὶ κεφαλῆς, ἀφ' οὐ πρώτα τοὺς ἐφόρτωσαν μ' ἐλεφαντόδοντας.

(*Επειταὶ συνέχεια.)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΕΚ ΤΟΝ ΣΥΓΔΩΝΥΜΟΝ

Ο Ἀρχικουτούλιακας ἔγραψε μὲ κάρδουνον εἰς ἔνα τοίχον: «Ζητεῖται ἔνας Μέλλων Ἀρχιτέκτων διὰ τὸ σπιτάκι τῆς Ζωντανῆς Κούκλας.»

Οσοι ζηλεύουν τὴν Χρυσῆν Βεργίτσαν τῆς Μικρᾶς Μαγίσσης, ἃς ἀναπτύξουν καὶ ἀς ἐνδυναμώσουν τὴν θέλησιν των: Κάμγει καὶ αὐτὴ τὰ ἴδια θαύματα.

Οταν ἥμουν μικρός, ἥμουν ἔνας σωτὸς Ἀρχιδιασθόλιος, ἀλλὰ καὶ Μικρὸς Κατεργάρης. Συχνὰ ἡ μακαρίτισσα ἡ μητέρα μου μὲ ἥκουε ποῦ ἐχαλοῦσα τὸν κόσμον κάτιον εἰς τὴν αὐλὴν καὶ μου ἔφωνα:

— Μά ξαλες, Τοτό, σημάδι, γιὰ νὰ ξεύρης τὸ μέρος ποὺ τὸν ἔφευσες;

— Εξαλα, μπαρπά.

— Τί;

— Νά, τὴν ἄκρη τῆς σκιᾶς τοῦ κυπαρισσοῦ ποὺ ἔπειτε ίσα-ίσα 'ζεκεῖν τὸ μέρος.

Εστάλη υπὸ τῆς Θεαγένειας

Ο καθηγητὴς ἔρωτῆς τὴν Ροδοφωτιμένην δύστη:

— Διατί τὶ «διακεκριμένος» τὸ ἔγραφες μὲ δύο μι:

— Κ' ἔκεινη μὲ στόμαρον:

— Διάτι ξέκαρα λάδος!

Εστάλη υπὸ τῆς Μελαχολικῆς Ναυτοπούλας

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΑΝΑΝΙΑΣ

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

Σκοπός: Μόλις ἔγγραφοῦ διὰ τοῦ Συσταθματος 2,000 νέοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ 1899, ἀμέσως τὸ φυλλάδιον τῆς «Διαπλάσιας θύελλῆς» κατὰ 4 ἀκόμη σελίδας καὶ θὰ ἔκδιπται καθ' ἔδρομάδα δωδεκαδέλλιον μὲ τὴν ιδίαν συνδρομήν.

[Ε] Εἰς πάντα ζεσπαθόντα, ἔκτης τοῦ Δώρου, ἀπονέμονται καὶ τόσα Εἴσησμα, δσοὶ εἰνε οἱ υπὸ αὐτοῦ ἔγγραφέντες συνδρομηταὶ

Η' ΔΕΑΤΙΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Ἐξεσπάθωσαν πρόστει καὶ ἔνεγραφαν νέους συνδρομητὰς καὶ οἱ ἔξης: Μούσα τῆς Ἀστρονομίας (9), Περικλῆς, Κανοσταντῖνος καὶ Ἀνδρέας Δ. Σκέρερης (5), Παρίγορος τῶν Θιλίων (1), Μιχαήλ Γ. Νομίκος (1), Σύλλογος Ἐλληνοπατέρων Λευκάδας (1), Πολυδίον (1), Πολυδίον (1), Πολυδίον (1), Κολοκυνθίας (1), Θεόφιλος Ι. Ὁκουμούσσηλος (1), Θεαγένης (1), Ιοάννης Ν. Φαρμακίδης (2), Καντ. Π. Γιαννικαπάνης (1), Γεράσιμος Δ. Καρακουλάνης (2), Βρασιδάς Κ. Δεκαπάλλας (1), Τζ. Τζ. Μπουρ-Μπουν (1), Γ. Βασιλακάκης (1), Μαρίδα τοῦ Εύριπου (1), Γ. Ροδοστεφανώμενη Δύστης (1).

ΕΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Παιδία μου, εύρισκουμε εἰς μίαν μεγάλην ἀπηκόλουθαν μὲ τὰς Πνευματικὰς 'Ασκήσεις καὶ μὲ τὰ Παιδικά Πνεύματα. 'Ακούστε: Κατ' ἔλαχιστον δρον λαμπάδαν ἔφετος 1,000 Πνευματικάς 'Ασκήσεις τὴν ἔδρομάδα. 'Απὸ αὐτὰς αἱ 200 τούλαχιστον εἶνε ἄξια δημοσίευσι. Καὶ δύος εἰς κάθε φύλλον δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιεύσω περισσοτέρας ἀπὸ δεκαπέντε. Αἱ ἄλλαι 185 εἰνονται; . . . Τὸ δέσμον συμβαλνεται καὶ μὲ τὰ Παιδικά Πνεύματα. Λαμπάδας (1), Μαρίδα τοῦ Εύριπου (1), Ροδοστεφανώμενη Δύστης (1).

Ἐκ τοῦ προηγουμένου Δελτίου συνδρ. . . 380
Ἐκ τοῦ σημερινοῦ . . . 32
Ἐν δλω μέχρι τῆς 4 Μαΐου ε.ε. συνδρ. 412

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

χῶρος δὲν μου ἐπιτρέπει νὰ δημοσιεύω παρὰ τρία, η καὶ δύο, η καὶ δύο εἰς εἰκόνογραφημένον. Τὰ ζέλλα; Βλέπετε λοιπὸν διὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔπου, ἀνεκαοδεύσηση τὸ πράγμα ἔστι, θέων ἔνα περίσσευμα ἀπὸ 6,000 'Δοκίμες καὶ ἔχων 1,000 Παιδικά Πνεύματα, τὰ ὅποια δὲν φύγουν ἀπὸ ἔκεινην εἰς τὸν κάλαθον τῶν ὀχρήστων . . . χωρὶς νὰ είνει ἄξια τοιαύτης σύγης.

Οδος καὶ ἂν εἴπα, διὰ δὲν ἔχων καρμίλαν εὐθύνην διὰ τὰ μὴ δημοσιεύσημενα, διὸ καὶ δύο εἰκόνης σκότων 'Α, τὶ φερέρον, τι πεπλωτούσιον! . . . Μὲ παρηγορῇ μόνον διὰ δέσμους τοῦ γρήγορα, πολὺ γρήγορα θανατέψῃς. Εἰμαι βεβαῖα διὰ τὸ Θεός θά εἰσακούσῃς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τὸν Δεξιγρίφον, δὲν θὰ λυπηθῇ δικαίων, διὰ τὸν θάνατον τοῦ Β., τὸν δρὶ καὶ καλλίτερον; Καὶ ἂν δὲν δην τυνρίκη ἔξιλλων περιστάσεων τὴν ἀπόλογον καὶ μυστηριών δικαίωσην διὰ τὸν πατέρα τοῦ φίλους μου, διὸ διατί οὐ παραβλέψῃς τὸν πατέρα τοῦ φίλους σου; — Τὴν καλήν σου νὰ ἔχεις προσέχησθαι;

Δοιάτον, εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν περιστασιν, τι με συμβούλουται νὰ πράξω; Σᾶς ἔφαστ, καὶ περιμένω τὰς γνώμας σας.

Τὸ δικό μας τὸ ἀρνὶ τὸ πολὺ καλὸν — μου γράφει εἰς τὴν πασχαλιάτικην ἐπιστολήν της ἡ μικρούλα φίλη μου Κατσαρομάλλων [ΕΕ]: —

— Διατί τὶ «διακεκριμένος» τὸ ἔγραφες μὲ δύο μι;

— Κ' ἔκεινη μὲ στόμαρον:

— Διάτι ξέκαρα λάδος!

Εστάλη υπὸ τῆς Μελαχολικῆς Ναυτοπούλας

Ο καθηγητὴς ἔρωτῆς τὴν Ροδοφωτιμένην δύστη:

— Διατί τὶ «ειδικευμένος» τὸ στόμαρον:

</

Κῦμα τῆς Πριγκήπου καὶ Αρσιάρ τοῦ Βοσπόρου· — ἡ Ἀρχάς μὲν τὸ Συνδροματικὸν οὖν οὐκεῖται· Ἐλλάδα, Ελληνικὴν Σημαίαν καὶ Ἱερὰ· — δὲ Ἀρατος μὲν τὸν Ἀλεξανδροπολιτικὸν, Σκαριδάχι, Ἐληνοπούλαρ καὶ Φεργύθοβολην Αδρυόλαρ.

Απὸ ἓνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Δικαιασία πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ναντόπαιδα (σ' εὐχαριστία πολὺ διὰ τὸ ποιματάκι, τὸ δόπιον σενέπνευσεν ἢ πρὸς ἐρέ ἀγάπη) Πένθιμον Συπάρισσον, Λουκίσσαρ, Πίκ Νίκη (τὸ δυτικὸν φρονεῖ διὰ τὴν Ναντόπαιδα πολὺ νωρὶς ἐφέρεσ τὰ μακρά, καὶ τοῦ αὐτὸν δὲν τῆς μοιάζουν) Ἀνδάνα τῆς Ερήμου (ἀράτα ἡ περιγραφή σουν) Ὁμιχλὴν τῆς Αγριάς (ἡ ὄποια ἐπέρρεσε ἔκτακτα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲν προσκαλεῖ ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ἔκει μοῦ ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐντυπώσεις της) Ἀγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) θὰ εἴπω εἰς τὴν Τουσογέρα διὰ ἀπὸ υπερφάνειαν, ἀλλ' ἔει λαοὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολείου σου, δὲ δόπιος τὸ ἀπαγορεύει, δὲν ίδεχης τὴν μετ' οὐτῆς ἀλληλογραφίαν) Ἀρχαναίρχον Εύριβιάδην (δὲ δηροσιεύσω ἔνα ἡδύ τόμους ἐκτάκτων ὥρατους περιμενεῖ ἀδόμην ὀλίγον) Φθινοπωρεύην Νόχεα, Σαμιακὴν Σημαίαν (ἡ Ἐλπὶς σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰ συγχαρητήρά σουν) Παραγιάτην Χριστέρα (πρὶν δημοσιεύσουν αἱ λύσεις, δὲν εἰποῦ νὰ σου εἴπω ἀνών, διέτι τὸ δὲ κάμουντο σοὶ ἄλλοι) Μέδωρα (σοὶ ἔπειτα καὶ περιένω δοσικοὺς γράφεις· αἱ ἀποδείξεις δὲν φέρουν αὐτοὺς ὀρθιμόν) Χλωρίδα τῆς Χάλκης (ἔπειτα) Μικρὰν Ἰάγρισσαν (δὲν πρέπει νὰ είσαι θυμωμένη, ἐνὲν ἐδέχθησαν διοὶ τὴν ἀνταλλαγῆν, εἰνὲ δικαίωμά των νὰ μὴ δεχθοῦν) Δόραρ τοῦ Κανκάσου (τὸ δὲ τὸ χαριτώμενον ποιματάκι σου) Κόδρος (ἔπειτα πρὸς δύον, δὲλλα δὲν σου τὸ ἀνταπέδωσαν μέχρι σήμερον) Χρυσόκερων "Ελαρος (ἡ ὄποια ἔχει πάντοτε τροχισμένον τὸ σπαθί της διὰ κάθε περίστασιν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω διὰ γρήγορα θὰ μου ἀναγγείλῃ τὸ πρότον τῆς ζεπτόθωμα) Ἀτρεμίδα (δέλλη τὴν ἀνταλλαγῆς πρέπει νὰ πρηγγέῃ καὶ ἀνάγκην ἡ πρότασις, δὲτοι πῶς θὰ μάθῃ διὰ ὃ ἄλλος δέχεται ἡ δέση;) Δευκοθέαν Κλωσσίδον (δὲν ἔνσασ ποτὲν φυλάδιον θέλεις ἔκγησους καλλίεργα) Παριστόρ (ἔπειτα) Σοφίαν Ἰωαρρίδιον (νατὶ μού τα ἔγραφαν καὶ ἄλλοι) Θεαγέρην (ἔπειτα) Φωτιάρ καὶ Λασπαρ (μὰ πολὺν καρὸν ἔκμεις νὰ μου γράψῃς) Νοσταλγρόν Ελληνα (χωρὶς ἔξετάσεις; μὰ πῶς ἔγινεν αὐτό;) Λοξίαρ, Π. Σαουσόπουλον (Παιδικὸν Θέατρον· ἔπειτα) Πειραιασμένορ Λύκον (δέλλη δὲν είσαι σου) Σινοσκεπὲς Οφος, Μικρὸν Διάβλοτον (ἔγινεν βλέπω μαριάν ἀντέφασιν εἰς αὐτό διὰν κανεὶς δέχεται τὴν ἀνταλλαγῆν, διὰν δὲν θέλῃ δὲν δέχεται, χωρὶς νὰ διῆδη λόγον οὔτε εἰς ἐμὲ οὔτε εἰς κανένα· αὐτὸν κάμει καὶ τὸ Ἀρχιζιάνιον) Ολπιτ τὸν Γριπέα, Χρυσορρόν Πακτωλόν, Λαύραρχον Θερέφαρ, Ηρωικὸν Σίγος (ἔπειτα) Πορτοχάλι, Ταγγέτηρ (δέν τοι ἔνόησες; τὰ ἔλεγαν δὲν νὰ περιπάσουν, διέτι δὲν πιστεύων νὰ είνε τόσοι μωρά ὥστε νὰ φονοῦν ἀληθῶς δόσ σου εἰπαν) Γουλιέλμορ Τέλλορ (θὰ δημοσιεύσουν μερικαὶ εἰς τὸ προσεχές) Ελένηρ Π. Σ., Αστέρα τοῦ Βέργα (αὐτὰ διὰ ἀνήκουν εἰς τὸ μέλλον) Φιλοπάτριδα Ιάδα (δὲν

γένενται καὶ ἔγω πῶς μία ἐπιστολὴ σου ἀπὸ 23 Μαρτίου σήμερον μόλις περιέρχεται εἰς χειράς μου· ἂν, εἶναι πιλόν ἀργά γά τον σπουδαίον) Κέρηρος τοῦ Βενούδη (τοι εἰς εὐχαριστίας ἔγκριτον τὸ φευδώνυμον του) Ελληνικὸν δὲ σθήμα (δὲ θέης τὰ λέγει διὰ καὶ κατ' ἔος τὰ Εύσημα θὰ μετρῶνται χωριστά) Ροβέρτος Γούσκαρδον, Ανθοπάλιδος τῆς Βεργίης (καὶ εἰς εὐθητούς θέλησης, πάντες φίλες μου, νὰ βλέπης καὶ σου τοῦ πάνω πῶς μὲ βλέπεται) Ερυθρός Θάλασσαρ (εἶναι Χρυσῆ Πτέρυξ) Θαλασσιδής Ζωγράφορ, Βασιλισσαρ Μαργάρ (δὲν ἐλήφθη δραχμὴ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ φευδώνυμου· τὸ ιεράδιον περὶ οὐ ἐρωτάς, σου ἐστάλη, τὴν 8ην Ἀπριλίου) Ονειροπόλιον Καταργίσιος (ἐλληνισθεὶς) Γλυκερίδης Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβιβασθοῦν τόσα διὰ τοῦ φύλλου· ποῦ τόπος;) Κιθαραράδης Απόλλωνα (εἰς τὸ προσεχές) Ζωράρ Φλόγα (ΕΕ) διὰ τὴν ὀριοτάτην ἐπιστρέψαντα τὸ Ηλαχία) Βασιλέα τῶν Κυκλαδῶν, Τίλο τοῦ Πήδιον (δὲ δόπιος μὲ προσκαλεῖς ἀπὸ τώρα καλιγραφικῶτατα εἰς τὸ σπίτι, ποῦ θὰ κιτίσῃ ὁ μπαρτᾶς του εἰς τὴν Κηφισιάν, διὲν νὰ κάμω, λέγει· τὴν ἐργασίαν μου ὑπόσχεται δὲ διὰ τὰ παιδιά δὲ κάμουν ἄκρων ἥσυχων—διὰ τὸ δοπικὸν δικαίωμα..) Λειμωνιατικὴν Διακάδαν (ἡ ὄποια ἔει οἱ λαοὶ τῆς Ἐλπίδος ἐπεσκεύει τὴν Καλλιτεχνικὴν "Εκθεσιν, καὶ τώρα θὰ μου γράψῃ τὰς ἐργασίας τους) Αγαπατοσύναρ (μὲν πολλὴν μου εὐχαριστηγάνηντα διὰ τὰς ἀνέγνωστα τὴν ὥραταν καὶ ποικιλότατας ἐπιστολὴν σουν) Καρδιάς Καρδιάς (κατενθυσιασμένη ἡ Ελπὶς μὲ δοτα γράφεις) Φιλαθάνατος (ἀνύνατον νὰ διαβ